

[Aksel Larsen.]

Maaneder siden Juni. Derfor er det praktisk at anlægge en anden Stemmeføring og prøve paa at give en Forklaring paa, hvorfor man den Gang fra den samme Talerstol udtrykte sin varme og uforbeholdne Tak til samtlige daværende Partier her i Tinget.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller siger, at det er ikke her, det foregaar. Nej, det er hørt. Og jeg forstaar, at det ærede Medlem derved naturligvis ikke tænker paa min Ringhed, selv om vi jo sikkert godt kan anvende Karl Marx' Ord i det kommunistiske Manifest om Spørgsøst, som Borgerskabet er saa bange for og derfor altid ser ved Dag og Nat. Derved menes naturligvis ikke mig, men Kommunismens Spørgelse. Men det ærede Medlem har vel i alt Fald villet tænke paa det, at det er i Udvalgene, det foregaar; dèr skal man handle sig til Rette og komme til et Resultat.

Af gode Grunde er vi afskaaret fra at deltage i dette Udvalgs Arbejde, og vi har tænkt os at tale med et andet Udvalg, nemlig tale med Arbejdernes Aktionsudvalg, om, hvad det mener om Tingene, hvilke Ændringsforslag det mener, der bør stilles, og derudfra tage Stilling til Forslaget under dets Behandling og saa se, hvad Resultatet bliver. Men det er ret oplysende — og jeg sagde det ikke i min første Tale, men regnede med, og det ganske rigtigt, at det var af den Slags Ting, som var bestemmende —, det er ret oplysende, naar Socialministeren siger, at det er praktisk at tage dette, for Fattighjælp er for dyr. Det er det, som gaar igennem alt det, som bliver sagt: man bør give nogle Brødsmuler, saa at Folk nøjes med mindre, end Folk har Ret til at faa ifølge Grundloven, hvad det ærede Medlem Hr. Christmas Møller helst ikke vil tale om.

Hvad angaar de Detailler i Ministeriets Bemærkninger, jeg kom ind paa, kan jeg kun tage til Efterretning, at Socialministeren selv siger: de er lavet af mine Teknikere, jeg kender dem ikke og kan derfor ikke staa inde for dem.

Overfor det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsens Bemærkninger skal jeg sige, at det er jo ikke nok at komme og fortælle os, at der er flere Penge til Raadighed end disse her, hvad enten man anvender den ene eller den anden Beregning. Det ærede Medlem Hr. Rager kan ikke bebrejde mig, at jeg, naar jeg imødegaar det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, anvender dennes Tal. Men det er ikke noget Argument at komme med, at vi betaler selv en Bunke Kontingenter gennem vore Fagforeninger. Det spiller i denne Forbindelse ingen Rolle.

Det er sagt tidt nok her i Tinget, men jeg skal gentage det: vi har den Opfattelse, at hver eneste Øre, I forlanger, de arbejdsløse skal betale, afpresser I os med Urette. Vi erklærer os for Modstandere af hver eneste Øre, som betales til Socialforsikringen fra Arbejdernes egne Lommer. Alle Byrder maa lægges paa det bestaaende kapitalistiske Samfund, og altsaa maa vi operere med dette og sige: dette Samfund giver saa og saa meget til de arbejdsløse, hvor meget er det pr. arbejdsløs, hvilket Resultat faar vi? Saa ser man, hvorledes Samfundet har opfyldt sine Forpligtelser.

Angaaende Tryk paa Kommunerne — hvad Tryk paa Kommunerne er — ja, jeg kunde slippe meget nemt over det ved at henvise til Debatten i Forgaars, hvor vi gennem forskellige Rapporter o. s. v., der oplæstes, fik en levende Beskrivelse af, hvad der foregik i Nakskov. Jeg kunde ogsaa komme let over det — og jeg tror, jeg vælger den Udvej — ved at sige, at Svaret herpaa er Socialministeren langt mere egnet til at give. Større Ekspert i Prag-Konferencens Beslutninger findes ikke i denne Sal. Dèr er detailleret optalt en hel Række forskellige Maader, der kan anvendes af de arbejdsløse til at lægge Tryk paa Kommunerne og derved faa Kommunalbestyrelserne til at bevilge den Slags Ting, de helst ikke vil bevilge.

Det bliver nødvendigt at anvende den Slags udenom-parlamentariske Metoder, og det bevistes netop af Venstres Ordfører, som siger: der var et Møde af Sogneraadformænd og lignende Mennesker, og vi snakkede om, hvad der skulde gøres ved Krisehjælpen, og da mærkedes der ikke noget til politiske Skillelinier, der var ingen Partier, kun Kommunalnænder! Det var ganske, som Keiser Wilhelm sagde ved Krigens Udbrud: Jeg kender ingen Partier mere, jeg kender kun Tyskere; eller som han sagde som Ekskejer, da han skulde have en større Erstatning, uvist hvorfor: Jeg kender ingen Partier mere, jeg tager mod Penge fra dem alle sammen.

Ja vel, ved disse Raadslagninger findes der ikke Partier, findes der ikke Socialdemokrater og Venstremænd, men findes Kommunalnænder, som først og fremmest tager Hensyn til Kommunernes Økonomi. Derfor hersker den rørende Enstemmighed, derfor er der praktisk talt ikke den ringeste Forskel paa Frederiksberg og København, derfor er der ikke Forskel af Betydning paa socialdemokratisk og konservativt styrede Kommuner eller Venstrekommuner. Det er Kommunalnænder, der mødes, og de